

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., zástupce předsedy senátu JUDr. Lubomíra Ptáčka, Ph.D., a přísedících JUDr. Miloslavy Vaňkové, JUDr. Michala Basíka, JUDr. Jiřího Machourka a prof. JUDr. PhDr. Miloše Večeři, CSc. při ústním jednání dne 21. 12. 2022 ve věci návrhu **obvodního státního zástupce pro Prahu 1**, se sídlem Lazarská 4/10, Praha 2, ze dne 27. 6. 2022, čj. SPR 34/2022-9, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **Mgr. Ivety Potucké**,

t a k t o :

I.

Podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

s e z a s t a v u j e

řízení o kárné odpovědnosti kárně obviněné

Mgr. Ivety Potucké,

nar. X, státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1, trvale bytem X
v části,

která jí kladla za vinu, že

v rozporu s povinností státního zástupce při výkonu funkce odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zástupce stanoví, zejména postupovat odborně, svědomitě, odpovědně a bez zbytečných průtahů ve smyslu § 24 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, jako státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 byla v bodech 5., 7. a 10. (dle původního číslování kárného návrhu) nečinná při vyřizování věcí, které jí byly přiděleny ke zpracování v rámci výkonu dozoru nad zachováním zákonnosti v přípravném řízení, a v bodech 2., 5. a 10. postupovala neodborně, a to konkrétně:

1. (původně část bodu 2. návrhu) ve věci vedené pod sp. zn. ZN 1147/2019 policejnímu orgánu blíže neodůvodnila proč k předání trestního řízení do Polska není dán právní

důvod, ačkoliv musela z dozorového spisu vědět, že v dané věci je dáno podezření ze spáchání trestného činu zpronevěry podle § 206 tr. zákoníku, který byl spáchán na území Polska cizím státní příslušníkem, který se zjevně nezdržuje na území České republiky a není tak zjevně dána působnost orgánů činných v trestním řízení v České republice konat trestní řízení,

2. (původně bod 5. návrhu) ve věci vedené pod sp. zn. ZN 496/2020 v období od 3. 5. 2021 do 10. 2. 2022 vyjma jednoho telefonátu se zpracovatelem policejního spisu ze dne 20. 7. 2021, kdy zjišťovala stav řízení, ve věci neučinila žádný úkon, resp. nezjišťovala stav šetření trestního oznámení u policejního orgánu, zejm. za účelem posouzení místní příslušnosti Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 a na to navazující přezkoumání splnění podmínek pro zahájení úkonů trestního řízení, ačkoliv věděla, že policejní orgán Obvodního ředitelství policie Praha I postoupil věc z důvodu místní příslušnosti k policejnímu orgánu Obvodního ředitelství policie Praha III, Místnímu oddělení Praha - Kyje, zároveň musela vědět, že toto postoupení spisu bylo nesprávně policejním orgánem právně odůvodněno, neboť policejní orgán byl na nesprávné vyhodnocení místní příslušnosti upozorněn přípisem státní zástupkyně JUDr. Zdeňky Galkové ze dne 21. 4. 2021, čj. ZN 496/2020-14, přesto vypracovala dne 20. 7. 2021 přípis, jímž postupovala věc k Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 9 s tím, že skutek měl vyjít najevo v obvodu působnosti tohoto státního zastupitelství, ačkoliv věděla, že trestní oznámení bylo učiněno a skutek tak vyšel najevo u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1, obdobně s nesprávným odůvodněním se snažila postoupit všeobecný spis k uvedenému státnímu zastupitelství dne 9. 8. 2021 s tím, že skutek měl vyjít najevo u policejního orgánu Místního oddělení policie Praha - Kyje, nakonec dne 11. 10. 2021 vypracovala přípis, jímž postupovala všeobecný spis uvedenému státnímu zastupitelství s opětovně nesprávným odůvodněním spočívající v tom, že skutek měl vyjít najevo v Praze 9, kde sídlí poškozená společnost, přičemž pokaždé jí byla věc v rámci aprobeace vrácena k přepracování z důvodu nesprávné právní argumentace, která byla v rozporu s § 18 tr. řádu,

3. (původně bod 7. návrhu) ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZT 70/2021 v období od 18. 6. 2021 do 10. 2. 2022 řádně a bez zbytečného odkladu nepřezkoumala usnesení policejního orgánu ze dne 10. 6. 2021, čj. KRPA-42464-3/TČ-2021-001192-1-VA, kterým bylo podle § 160 odst. 1 tr. řádu zahájeno trestní stíhání jedné fyzické osoby a jedné právnické osoby pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku, zejm. neposoudila, zda v dané věci byly splněny podmínky pro obvinění právnické osoby co do důvodů zakládajících její trestní odpovědnost i co do přičitatelnosti jednání pachatele k tíži obviněné právnické osoby, včetně posouzení podmínek zproštění právnické osoby trestní odpovědnosti ve smyslu § 8 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, přičemž tak neučinila ani poté, co jí byl obvodním státním zástupcem pro Prahu 1 uložen dne 11. 1. 2022 pod čj. 1 ZT 70/2021-20 postupem podle § 12e odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, pokyn, aby podmínky trestní odpovědnosti právnické osoby přezkoumala nejpozději do 10. 2. 2022,

4. (původně bod 10. návrhu) ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZK 159/2021 podala v rámci tzv. dosažitelnosti dne 21. 8. 2021 k Obvodnímu soudu pro Prahu 1 návrh na potrestání na zadrženou podezřelou osobu, která měla spáchat přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, a v tomto návrhu na potrestání navrhla pro případ uznání viny, aby pachateli

byl uložen trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců, jehož výkon bude podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let za současného vyslovení dohledu, trest zákazu pobytu na území hlavního města Prahy a trest propadnutí věci, ačkoliv věděla, že pachateli již byla rozhodnutím jiného soudu, které zakládalo právní kvalifikaci podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku stanovena až do 1. 5. 2024 zkušební doba podmíněně odloženého trestu odnětí svobody s vysloveným dohledem, a měla tak s ohledem na osobu pachatele a zákonné obecné zásady pro ukládání trestů vyplývající z § 39 tr. zákoníku navrhopat jiný druh trestu odlišný od podmíněného odsouzení k trestu odnětí svobody s dohledem, zároveň v rozporu s čl. 110 odst. 2 pokynu obecné povahy nejvyššího státního zástupce č. 9/2019, o postupu státních zástupců v trestním řízení, ve znění pozdějších předpisů, nevypracovala do 10. 2. 2022 záznam o přípravě na hlavní líčení a dále do 10. 2. 2022 nepředložila podaný návrh na potrestání náměstkyni obvodního státního zástupce pro Prahu 1 k dodatečnému schválení podle čl. 16 odst. 2 písm. a) organizačního a aprobačního řádu Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ze dne 29. 6. 2015, sp. zn. SPR 188/2015, ačkoliv tak měla učinit následující pracovní den po podání návrhu na potrestání, a poté, co jí byl dne 23. 8. 2021 předložen trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 22. 8. 2021, sp. zn. 8 T 118/2021, jímž byl pachatel uznán vinným a byl mu uložen mimo jiné trest obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin, uložený trest nepřezkoumala, ačkoliv tento uložený trest se mohl s ohledem na osobu pachatele - pravidelného uživatele návykových látek - jevit jako nevhodný a bez dalšího tento trestní příkaz akceptovala, aniž by jej podle čl. 15 odst. 2 písm. g) uvedeného organizačního a aprobačního řádu Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 se svým stanoviskem předložila ke schválení obvodnímu státnímu zástupci pro Prahu 1,

protože

kárný navrhovatel vzal v této části svůj návrh zpět.

II.

Podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů,

se schvaluje dohoda o vině a kárném opatření,

kteřá byla uzavřena mezi kárným navrhovatelem a kárně obviněnou dne 13. 12. 2022.

III.

V souladu se schválenou dohodou o vině a kárném opatření se

Mgr. Iveta Potucká,

nar. X, státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1, trvale bytem X

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů

u z n á v á v i n n o u, ž e

v rozporu s povinností státního zástupce při výkonu funkce odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví, zejména postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně, spravedlivě a bez zbytečných průtahů ve smyslu § 24 odst. 1 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, jako státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 byla nečinná při vyřizování věcí, které jí byly přiděleny ke zpracování v rámci výkonu dozoru nad zachováním zákonnosti v přípravném řízení, a to konkrétně:

1. (původně bod 1. návrhu) ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZT 329/2019 v období od 6. 4. 2021, kdy ukončila dlouhodobou pracovní neschopnost, do 8. 8. 2021, tedy po dobu přibližně 4 měsíců, byla nečinná při výkonu dozoru nad zachováváním zákonnosti v přípravném řízení, zejména nevyřídila podnět policejního orgánu Obvodního ředitelství policie Praha I ze dne 9. 3. 2021, čj. KRPA-98483-107/TČ-2018-001173-1, na vypracování mezinárodní právní pomoci do Egypta za účelem zjištění pobytu podezřelé osoby, ač tak měla učinit bez zbytečného odkladu, nejpozději však podle opatření obvodního státního zástupce pro Prahu 1 č. 2/2018 o postupu státních zástupců při vyřizování stížností a vybraných podání, podnětů a návrhů ze dne 10. 1. 2018, sp. zn. SPR 9/2018 (dále jen „opatření obvodního státního zástupce ze dne 10. 1. 2018“), do dvou měsíců od doručení podnětu policejního orgánu, přičemž tento podnět policejního orgánu vyřídila až dne 9. 8. 2021 tak, že jej neakceptovala, což policejnímu orgánu sdělila přípisem z téhož dne, čj. 1 ZT 329/2019-32. Tím se dopustila nezákonné nečinnosti v délce přibližně 1 měsíce,

2. (původně bod 2. návrhu) ve věci vedené pod sp. zn. ZN 1147/2019 v období od 6. 4. 2021, kdy ukončila dlouhodobou pracovní neschopnost, do 8. 8. 2021, tedy po dobu přibližně 4 měsíců, nevyřídila podnět policejního orgánu ze dne 24. 3. 2021, čj. KRPA-97634-97/TČ-2019-001178-1, na předání trestního řízení do Polska, ač tak měla učinit bez zbytečného odkladu, nejpozději však podle opatření obvodního státního zástupce ze dne 10. 1. 2018 do dvou měsíců od doručení podnětu policejního orgánu, přičemž tento podnět policejního orgánu vyřídila až dne 9. 8. 2021 tak, že jej neakceptovala, což policejnímu orgánu sdělila přípisem z téhož dne, čj. ZN 1147/2019-92a, v němž policejnímu orgánu toliko sdělila, že k předání trestního řízení do Polska není dán právní důvod. Tím se dopustila nezákonné nečinnosti v délce přibližně 2 měsíců,

3. (původně bod 3. návrhu) ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZN 714/2020 v období od 20. 4. 2021, kdy jí předložil policejní orgán usnesení o odložení věci ze dne 26. 8. 2020, čj. KRPA-85617-27/TČ-2020-001171-1-SEV, s vyznačenou doložkou právní moci za účelem jeho zaslání německému státnímu zastupitelství, k jehož žádosti bylo dané trestní řízení rozhodnutím státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ze dne 9. 3. 2020, čj. ZM 23/2020-3, převzato, do 10. 2. 2022, tedy po dobu přibližně 9,5 měsíce, nevyrozuměla v přiměřené lhůtě německé státní zastupitelství o pravomocném rozhodnutí v tomto převzatém řízení, ač tak měla učinit podle § 115 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Tím se dopustila nezákonné nečinnosti v délce přibližně 7,5 měsíce,

4. (původně bod 4. návrhu) ve věci vedené pod sp. zn. 2 ZT 243/2015 od 22. 4. 2021 do 10. 2. 2022, tedy po dobu přibližně 9,5 měsíce, nevykonávala řádně dozor nad dodržováním zákonnosti v přípravném řízení, když byla nečinná, přestože usnesením státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ze dne 17. 2. 2021, čj. 2 ZT 243/2015-141, bylo rozhodnuto o ukončení dočasného upuštění

od některých úkonů trestního řízení podle § 108 odst. 4 písm. a) zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních a ačkoliv věděla, že v dané věci jí byla dvakrát vrácena z Nejvyššího státního zastupitelství žádost o převzetí trestního řízení na Ukrajinu a zároveň jí byla za průtahy v této věci za dobu od 9. 10. 2019 do 13. 11. 2020 uložena obvodním státním zástupcem pro Prahu 1 výtka podle § 30 odst. 3 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů. Tím se dopustila nezákonné nečinnosti přibližně v délce 6,5 měsíce,

5. (původně bod 6. návrhu) ve věci vedené pod sp. zn. ZN 1342/2020 v období od 19. 5. 2021, kdy jí předložil policejní orgán usnesení o odložení věci ze dne 4. 1. 2021, čj. KRPA-286761-20/TČ-2019-001111, s vyznačenou doložkou právní moci za účelem jeho zaslání německému státnímu zastupitelství, k jehož žádosti bylo předmětné trestní řízení rozhodnutím státní zástupkyně OSZ ze dne 29. 7. 2020, čj. ZM 25/2020-6, převzato, do 10. 2. 2022, tedy po dobu přibližně 8,5 měsíce, nevyrozuměla v přiměřené lhůtě německé státní zastupitelství o pravomocném rozhodnutí v tomto převzatém řízení, ač tak měla učinit podle § 115 zákona č. 104/2013 Sb., o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních. Tím se dopustila nezákonné nečinnosti v délce přibližně 6,5 měsíce,

6. (původně bod 8. návrhu) ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZT 231/2018 v období od 20. 7. 2021 do 10. 2. 2022, tedy po dobu přibližně 6,5 měsíce, neučinila žádný úkon v podobě podání obžaloby či vrácení věci policejnímu orgánu, přestože usnesením ze dne 4. 6. 2021, čj. 1 ZT 231/2018-27, které nabylo právní moci ve spojení s usnesením státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 15. 7. 2021, čj. KZT 703/2021-4, a které jí bylo předloženo dne 20. 7. 2021, rozhodla o tom, že obviněný se ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání neosvědčil a v trestním stíhání se pokračuje, přičemž rozhodnutí v této věci měla podle opatření obvodního státního zástupce pro Prahu 1 č. 8/2019 o lhůtách pro vyřízení návrhů policejního orgánu učiněných po skončení vyšetřování ze dne 5. 12. 2019, sp. zn. 344/2019 (dále jen „opatření obvodního státního zástupce ze dne 5. 12. 2019“), učinit do 30 kalendářních dnů ode dne, kdy jí bylo společně se spisy předloženo zmíněné rozhodnutí státního zástupce nadřízeného státního zastupitelství o zamítnutí stížnosti. Tím se dopustila nezákonné nečinnosti v délce přibližně 5,5 měsíce,

7. (původně bod 9. návrhu) ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZT 279/2019 v období od 11. 8. 2021 do 25. 10. 2021, tedy po dobu 2 měsíců a 14 dnů, nerozhodla podle § 308 odst. 1 tr. řádu v tehdy účinném znění o tom, že se obviněný ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání, která mu byla stanovena na dobu 10 měsíců usnesením ze dne 8. 1. 2020, čj. 1 ZT 279/2019-16, které nabylo právní moci dne 25. 1. 2020, neosvědčil a že se v trestním stíhání obviněného pokračuje, ačkoliv k tomu byly splněny zákonné podmínky, neboť obviněný byl v této věci trestně stíhán pro trestný čin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku a ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání se dopustil přestupku proti veřejnému pořádku spočívajícím ve fyzickém napadení dvou osob, za což mu byl uložen rozhodnutím Úřadu městské části Praha 8 ze dne 1. 6. 2021, čj. MCP8 204661/2021, které nabylo právní moci dne 3. 8. 2021, správní trest v podobě pokuty ve výši 3 000 Kč, o čemž se dozvěděla dne 11. 8. 2021, kdy bylo toto rozhodnutí městské části doručeno k Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 1, přičemž v důsledku této nečinnosti nastaly účinky tzv. fikce osvědčení podle § 308 odst. 2 tr. řádu v tehdy účinném znění. Tím se dopustila nezákonné nečinnosti,

8. (původně bod 11. návrhu) ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZT 15/2017 v období od 19. 9. 2021 do 10. 2. 2022, tedy po dobu přibližně 4,5 měsíce, nevyřídila podnět poškozené společnosti k podání návrhu na povolení obnovy řízení, které skončilo pravomocným zprošťujícím rozsudkem, ač tak měla podle § 16a odst. 6 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, učinit nejpozději do dvou měsíců od doručení tohoto podnětu. Tím se dopustila nezákonné nečinnosti v délce přibližně 2,5 měsíce,

9. (původně bod 12. návrhu) ve věci vedené pod sp. zn. 2 ZN 671/2021 v období od 24. 9. 2021 do 10. 2. 2022, tedy po dobu přibližně 4,5 měsíce, nevykonávala dozor nad dodržováním zákonnosti v přípravném řízení, resp. neověřila podmínky pro konání společného řízení a dozorový spis bez zbytečného odkladu nepostoupila ke konání společného řízení Vrchnímu státnímu zastupitelství v Olomouci, ačkoliv dne 24. 9. 2021 jí sdělil policejní orgán Místního oddělení Masarykovo nádraží, který vedl původně prověřování této věci pod čj. KRPA-160369/TČ-2021, že věc byla postoupena k vedení společného řízení Národní centrále organizovaného zločinu, zároveň dne 5. 10. 2021 tentýž policejní orgán sdělil pod jakým číslem jednacím je věc u Národní centrály proti organizovanému zločinu vedena vč. uvedení kontaktu na zpracovatele věci, předtím dne 23. 9. 2021 učinila rejstříková pracovnice rejstříku 2 ZN M. N. záznam do tohoto spisu, že věc byla vyžádána ze strany Národní centrály proti organizovanému zločinu a je dozorována Vrchním státním zastupitelstvím v Olomouci pod sp. zn. 6 VZN 405/2021, což jmenovaná rejstříková pracovnice zjistila z policejního systému ETR. Tím se dopustila nezákonné nečinnosti v délce přibližně 2,5 měsíce,

10. (původně bod 13. návrhu) ve věci vedené pod sp. zn. ZN 490/2021 v období od 14. 10. 2021 do 10. 2. 2022, tedy po dobu přibližně 4 měsíců, nepředložila podání podatele, které bylo podle obsahu podnětem k výkonu dohledu, společně se všeobecným spisem a policejním spisem k nadřízenému Městskému státnímu zastupitelství v Praze, ačkoliv tak měla učinit bez zbytečného odkladu po předložení policejního spisu čj. KRPA-231860/ČJ-2021-001114, který si vyžádala dne 11. 10. 2021 od policejního orgánu Místní oddělení Krakovská a který jí byl tímto policejním orgánem předložen dne 14. 10. 2021. Tím se dopustila nezákonné nečinnosti v délce přibližně 2 měsíců,

11. (původně bod 14. návrhu) ve věci vedené pod sp. zn. ZN 551/2021 v období od 2. 11. 2021 do 10. 2. 2022, tedy po dobu přibližně 3 měsíců, nevyřídila podání podatele, které bylo doručeno dne 30. 10. 2021 a jí předloženo k vyřízení dne 2. 11. 2021, v němž podatel dovozoval podezření ze spáchání trestného činu křivého obvinění podle § 345 tr. zákoníku a trestného činu křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 tr. zákoníku, které však nebylo podle obsahu trestním oznámení, nýbrž podáním podle § 16a odst. 2 zákona o státním zastupitelství, jehož důvodnost byla podle § 16a odst. 6 tohoto zákona povinna přezkoumat a podatele o tom vyrozumět nejpozději do dvou měsíců od doručení jeho podání, tj. do 30. 12. 2021. Tím se dopustila nezákonné nečinnosti v délce přibližně 1 měsíce,

12. (původně bod 15. návrhu) ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZN 1499/2021 v období od 11. 11. 2021 do 10. 2. 2022, tedy po dobu přibližně 3 měsíců, nevyřídila návrh policejního orgánu Obvodního ředitelství policie Praha I ze dne 9. 11. 2021, čj. KRPA-248876-23/TČ-2021-001110, na předání trestního řízení do Polska a tímto podnětem se

nezabývala, tj. nevyhodnotila jej z hlediska důvodnosti a splnění podmínek pro navrhovaný postup policejního orgánu, ač tak měla učinit bez zbytečného odkladu, nejpozději však podle opatření obvodního státního zástupce ze dne 10. 1. 2018 do dvou měsíců od doručení podnětu policejního orgánu. Tím se dopustila nezákonné nečinnosti v délce přibližně 1 měsíce,

13. (původně bod 16. návrhu) ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZN 1414/2021 v období od 19. 11. 2021 do 10. 2. 2022, tedy po dobu přibližně 2,5 měsíce, nevykonávala dozorovou činnost, resp. řádně nevyhodnotila věcnou příslušnost k výkonu dozoru, ačkoliv již dne 11. 10. 2021 byla věc po linii policejního orgánu postoupena z důvodu věcné příslušnosti z Obvodního ředitelství policie Praha I na Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy z důvodu podezření ze spáchání trestného činu obchodování s lidmi podle § 168 tr. zákoníku a dne 19. 11. 2021 jí byla doručena k Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 1 zpráva policejního orgánu, v níž bylo konstatováno podezření z trestného činu obchodování s lidmi podle § 168 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku, přičemž dne 29. 11. 2021 byl policejním orgánem doručen k Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 1 dodatek k záznamu o zahájení úkonů trestního řízení, v němž policejní orgán rozšířil trestní řízení o další skutky s právní kvalifikací kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku a obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku, přesto tyto skutečnosti, které ve spojení s § 17 odst. 1 písm. a) tr. řádu nasvědčovaly závěru o věcné příslušnosti Městského státního zastupitelství v Praze, nevyhodnotila a dozorový spis bez zbytečného odkladu nepostoupila věcně příslušnému státnímu zastupitelství. Tím se dopustila nezákonné nečinnosti v délce přibližně 0,5 měsíce,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti státního zástupce a ohrozila tím důvěru v činnost státního zastupitelství,

č í m ž s p á c h a l a

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 30 odst. 1 písm. b) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **snížení platu o 10 % na dobu 4 (čtyř) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Průběh řízení

[1] Kárný navrhovatel podal návrh na zahájení kárného řízení dne 7. 7. 2022. Uvedl v něm, že kárně obviněná byla nečinná ve věcech vedených u Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 (dále jen „OSZ“) pod sp. zn. 1 ZT 329/2019, ZN 1147/2019, 1 ZN 714/2020, 2 ZT 243/2015, ZN 496/2020, ZN 1342/2020, 1 ZT 70/2021, 1 ZT 231/2018, 1 ZT 279/2019, 1 ZK 159/2021, 1 ZT 15/2017, 2 ZN 671/2021, ZN 490/2021, ZN 551/2021, 1 ZN 1499/2021 a 1 ZN 1414/2021. Ve věcech vedených u OSZ pod sp. zn.

ZN 1147/2019, ZN 496/2020 a 1 ZK 159/2021 pak podle kárného navrhovatele postupovala rovněž neodborně. Průtahy a neodborný postup byly zjištěny provedením vnitřní dohledové činnosti vedení OSZ.

[2] Kárný navrhovatel v kárném návrhu uvedl, že zjištěné průtahy v dozorové činnosti kárně obviněné se týkají běžných věcí, které nebyly skutkově či právně nijak složité. Naopak šlo spíše o věci jednodušší, jejichž vyřízení by pro profesně zkušenou státní zástupkyni jakou je kárně obviněná nemělo představovat zásadnější časové vytížení. Jde-li o věc vedenou u OSZ pod sp. zn. 1 ZT 15/2017, ta byla skutkově a právně složitější. Kárně obviněná však tuto věc detailně znala s ohledem na to, že vykonávala ve věci dozor od počátku a podávala v ní obžalobu a odvolání. Podnět poškozeného k podání návrhu na povolení obnovy řízení proto měla vyřídit v zákonné dvouměsíční lhůtě podle § 16a odst. 6 zákona o státním zastupitelství. Průtah dosahující intenzity kárného provinění zpravidla nastává v situaci, kdy státní zástupce ve více věcech po obdržení příslušného podání neučiní žádný relevantní úkon ve lhůtě 3 měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZT a ve lhůtě 2 měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZN. Nečinnost kárně obviněné tak ve všech výše uvedených věcech intenzity kárného provinění dosahuje.

[3] Kárně obviněná navíc ve věcech vedených u OSZ pod sp. zn. ZN 1147/2019, ZN 496/2020 a 1 ZK 159/2021 postupovala neodborně. Ve věci sp. zn. ZN 1147/2019 v rozporu se zjištěným skutkovým stavem neshledala důvody pro předání trestního řízení do cizího státu a současně nezdůvodnila policejnímu orgánu, proč s tímto návrhem nesouhlasila. Ve věci sp. zn. ZN 496/2020 opakovaně v rozporu s § 18 tr. řádu nesprávně vyhodnotila místní příslušnost OSZ. A ve věci sp. zn. 1 ZK 159/2021 při podání návrhu na potrestání navrhla uložit pachateli trest, který byl s ohledem na osobu pachatele v rozporu s obecnými zásadami pro ukládání trestů.

[4] Kárně obviněná tak zaviněně porušila své povinnosti při výkonu funkce státního zástupce odpovědně plnit své úkoly a postupovat odborně, svědomitě a bez zbytečných průtahů. Zároveň tím ohrozila důvěru v činnost státního zastupitelství a v odbornost a rychlost jeho postupu, a to i ve vztahu k cizozemskému státnímu zastupitelství.

[5] K pracovnímu hodnocení kárný navrhovatel uvedl, že kárně obviněná zpracovává agendu obecné trestné činnosti (zejména násilnou trestnou činnost a majetkovou trestnou činnost). Přestože z hlediska počtů věcí, které vyřizuje, patří k nejzatíženějším státním zástupcům, jsou věci, které zpracovává, spíše jednodušší z hlediska skutkového i právního. Po návratu z dlouhodobé pracovní neschopnosti na podzim roku 2018 došlo postupně ke zhoršení pracovních výkonů kárně obviněné (dodržování lhůt, kvalita dozorové činnosti). Úlevy ze strany vedení OSZ (práce z domu, neúčast na hlavních líčení) nevedly ke zlepšení pracovních výkonů.

[6] Z hodnocení státního zástupce zpracovaného kárným navrhovatelem dne 3. 2. 2016 vyplývá, že kárně obviněná byla ve většině oblastí hodnocena jako velmi dobrá (známka 2 na škále 1 až 5). Výborně byla hodnocena v oblasti spolupráce s jinými subjekty (známka 1). Jako slabé byly hodnoceny jiné pracovní aktivity (známka 5). Tato oblast však nebyla zohledněna v celkové známce a v závěrečném hodnocení. Celkové hodnocení je velmi dobré (známka 2).

[7] Kárně obviněná byla dne 22. 3. 2021 postižena výtkou, čj. SPR 264/2020-3, za průtahy a neodborný postup ve věcech sp. zn. 2 ZT 139/2018, 2 ZT 192/2019, ZN 1222/2019, 3 ZN 677/2019, 1 ZN 791/2020, 2 ZN 712/2020, 1 ZT 39/2020 a 2 ZT 243/2015 (v období od 9. 10. 2019 do 13. 11. 2020). V srpnu 2021 zjistil vedoucí státní zástupce v rámci vnitřního dohledu průtahy kárně obviněné ve 13 věcech. Byť formálně naplňovaly skutkovou podstatu kárného provinění, přistoupil k jejich neformálnímu projednání tak, aby byla kárně obviněné podána „pomocná ruka“ a bylo jí umožněno, aby změnila způsob výkonu funkce státní zástupkyně. Tento vstřícný postup se však zjevně minul účinkem.

[8] Jako kárné opatření navrhl kárný navrhovatel snížení platu o 15 % na dobu 6 měsíců.

[9] Dne 29. 9. 2022 předložil kárný navrhovatel soudu návrh na schválení dohody o vině a kárném opatření, kterou uzavřel dne 15. 9. 2022 s kárně obviněnou. V dohodě bylo sjednáno jako kárné opatření snížení platu o 10 % na dobu 6 měsíců.

[10] V rámci předběžného šetření podle § 13 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen „zákon o kárném řízení“) předseda senátu ověřil, že kárný návrh má oporu v podkladech, uzavřená dohoda odpovídá návrhu na zahájení kárného řízení a pro skutky, které jsou předmětem kárného návrhu, nebyla kárně obviněná dříve postižena. Zjistil však, že u dílčích útoků kárného provinění uvedených v návrhu pod body 2., 5. a 10. má pochybnosti o tom, zda vytýkané jednání představuje neodborný postup dosahující intenzity kárného provinění. Pochybení při rozhodovací činnosti státního zástupce může totiž představovat kárné provinění jen ve zcela výjimečných případech. Až excesivní pochybení státního zástupce při výkonu jeho rozhodovací činnosti zakládá kárnou odpovědnost, jestliže flagrantním způsobem poruší své povinnosti postupovat odborně, svědomitě, odpovědně, nestranně a spravedlivě zakotvené v § 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství (rozhodnutí NSS ze dne 13. 10. 2014, čj. 12 Ksz 7/2014-100, *Viktor Böhm*, ze dne 17. 6. 2020, čj. 12 Ksz 7/2019-196, *Postoloprty*, body 238 – 244, a ze dne 15. 12. 2021, čj. 12 Ksz 4/2021-224, *Pavel Zeman*, bod 141). Dále zjistil, že u dílčích útoků kárného provinění uvedených v návrhu pod body 5. a 7. má pochybnosti o tom, zda byla kárně obviněná nečinná v rozsahu uvedeném v kárném návrhu. Vyzval proto kárného navrhovatele i kárně obviněnou, aby se vyjádřili k tomu, proč se domnívají, že se v případě dílčích útoků 2. 5. a 10. jednalo o neodborný postup dosahující intenzity kárného provinění, a proč se domnívají, že v případě dílčích útoků 5. a 7. byla kárně obviněná nečinná v daném rozsahu.

[11] V návaznosti na výzvu předsedy senátu vzal kárný navrhovatel podáním ze dne 12. 12. 2022 návrh na zahájení kárného řízení zpět, a to ohledně dílčího útoku 2. v části *„aniž by to blíže policejnímu orgánu odůvodnila, ačkoliv musela z dozorového spisu vědět, že v dané věci je dáno podezření ze spáchání trestného činu zpronevěry podle § 206 tr. zákoníku, který byl spáchán na území Polska cizím státní příslušníkem, který se zjevně nezdržuje na území České republiky a není tak zjevně dána působnost orgánů činných v trestním řízení v České republice konat trestní řízení,“* a ohledně dílčích útoků 5., 7. a 10. v celém rozsahu.

[12] Následně 14. 12. 2022 předložil kárný navrhovatel soudu nově sjednanou dohodu o vině a kárném opatření ze dne 13. 12. 2022. Vina byla sjednána pouze ohledně dílčích útoků kárného provinění, ohledně kterých nevzal kárný navrhovatel návrh zpět.

[13] Při ústním jednání konaném 21. 12. 2022 předseda senátu kárně obviněnou poučil přiměřeně podle § 314q odst. 3 tr. řádu, přičemž kárně obviněná potvrdila, že sjednané dohodě rozumí, prohlášení o tom, že spáchala skutek, který jí je kladen za vinu, učinila dobrovolně a bez nátlaku a byla poučena o svém právu na obhajobu a jsou jí známy důsledky sjednání dohody, tedy že se vzdává práva na projednání věci při řádném ústním jednání.

[14] Při svém výslechu kárně obviněná uvedla, že situace vznikla tak, že se jí nahromadilo hodně práce. Pracovala i po večerech a o víkendech. Nestíhala to a zcela jí to zavalilo. Bylo toho na ní moc a ztratila přehled. Je jí to velice líto. Snaží se, aby k průtahům již do budoucna nedocházelo. Případné problémy ihned řeší s vedoucím státním zástupcem a snaží se věci více řešit průběžně.

II. Hodnocení soudu

[15] Pokud jde o výrok I. o zastavení řízení, pak podle § 14 písm. a) zákona o kárném řízení mj. platí, že senát bez ústního jednání řízení zastaví, byl-li vzat návrh zpět. Z hlediska kárného práva procesního je třeba nahlížet na dílčí útoky kárného provinění jako na samostatné skutky, jak vyplývá z § 12 odst. 12 tr. řádu za použití § 25 zákona o kárném řízení. Proto ve vztahu k dílčím útokům soud řízení zastavil.

[16] Nejvyšší správní soud již v minulosti dospěl k závěru, že i v kárném řízení je na základě § 25 zákona o kárném řízení přiměřeně aplikovatelný institut dohody o vině a trestu dle trestního řádu (usnesení ze dne 17. 1. 2019, čj. 13 Kss 5/2018-71, *Martin Valebrach*, nebo rozhodnutí ze dne 20. 11. 2019, čj. 12 Ksz 5/2019-87, *Tomáš Saňa*). Soud proto posuzoval podmínky pro schválení dohody o vině a kárném opatření stanovené trestním řádem.

[17] Soud nemůže podle § 314r odst. 2 tr. řádu dohodu schválit mimo jiné tehdy, pokud je nesprávná, což zahrnuje i situaci, že je v rozporu se zákonem (viz bod 5 rozhodnutí NSS ze dne 15. 4. 2019, čj. 11 Kss 8/2018-199, *Ilona Miklová*).

[18] Podle § 175a odst. 1 tr. řádu lze o dohodě o vině a trestu jednat jen tehdy, jestliže výsledky vyšetřování dostatečně prokazují závěr, že se skutek stal, že je trestným činem a že jej spáchal obviněný. Při přiměřené aplikaci těchto ustanovení na základě § 25 zákona o kárném řízení tedy musí z dosud zajištěných podkladů vyplývat, že se stal skutek, tento skutek je kárným proviněním, a že jej spáchala kárně obviněná.

[19] Soud dospěl k závěru, že tyto podmínky jsou splněny. Skutek, tak jak je popsán ve skutkové větě, odpovídá podkladům ve spise a tento skutek je kárným proviněním.

[20] Ve vztahu k dílčím útokům uvedeným v návrhových bodech lze uvést, že průtahy kárně obviněné s vyřizováním jednotlivých podání a věcí dosahují intenzity kárných provinění. Judikatura kárných senátů ve věcech státních zástupců dochází dlouhodobě k závěru, že průtahy je z hlediska kárného práva hmotného nutné považovat za dílčí útoky pokračujícího kárného provinění, pokud se jich kárně obviněný dopouští v blízké časové

souvislosti a zároveň jimi porušuje své povinnosti státního zástupce. K nutnosti posuzování zaviněných průtahů určitého stupně závažnosti v průběhu vymezeného období jako jednoho skutku a jako jednoho kárného provinění viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu jako soudu kárného ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. 1 Skno 8/2006, rozhodnutí NSS ze dne 14. 9. 2010, čj. 13 Kss 2/2010-87, nebo ze dne 9. 3. 2015, čj. 12 Ksz 13/2014-71, a na ně navazující judikatura – k jejímu shrnutí viz například bod 74 rozhodnutí NSS ze dne 9. 10. 2018, čj. 12 Ksz 4/2018-69, *Martin Pavelka I*).

[21] Průtah dosahující intenzity kárného provinění tak podle dosavadní rozhodovací činnosti kárného senátu zpravidla nastává v situaci, kdy státní zástupce ve více věcech po obdržení příslušného podání neučiní žádný relevantní úkon ve lhůtě 3 měsíců u věcí zapsaných v rejstříku ZT (KZV) a ve lhůtě 2 měsíců u věcí zapsaných v rejstřících ZN (KZN), ZM a ZC (rozhodnutí NSS ze dne 9. 3. 2015, čj. 12 Ksz 13/2014-71, *Oliver Pec*, a na něj navazující konstantní rozhodovací praxe – k jejímu shrnutí viz například bod 33 rozhodnutí ze dne 29. 5. 2018, čj. 12 Ksz 1/2018-55, *Miroslava Šmeblíková*, ve vztahu k agendě ZC pak bod 11 rozhodnutí ze dne 15. 9. 2021, čj. 12 Ksz 3/2021-94, *Martina Elfmarková*). Výjimku tvoří samozřejmě úkony, u kterých je lhůta dána přímo zákonem, případně ve fázi vyšetřování základní a stěžejní podání obviněných. V těchto případech jsou lhůty pro vyřízení věci státním zástupcem ještě výrazně kratší.

[22] V případě průtahů kárně obviněné byly tyto judikaturou dovozené lhůty překročeny.

[23] Výjimku představuje ve věci sp. zn. 1 ZT 279/2019 nerozhodnutí kárně obviněné podle § 308 odst. 1 tr. řádu o tom, že se obviněný ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání neosvědčil a že se v trestním stíhání obviněného pokračuje, které trvalo po dobu 2 měsíců a 14 dnů. Je však nepochybně odpovědností státního zástupce, aby ve zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání, pokud jde o přípravné řízení, rozhodl o tom, že se obviněný neosvědčil a že se v trestním stíhání pokračuje, jestliže se dozví o skutečnostech tomu nasvědčujících. Účelem trestního řízení totiž je, aby trestné činy byly náležitě zjištěny a jejich pachatelé podle zákona spravedlivě potrestáni (§ 1 tr. řádu). Nesplní-li proto obviněný ve zkušební době stanovené podmínky a povinnosti, je namístě, aby bylo v trestním stíhání pokračováno. Marným uplynutím jednoho roku od uplynutí zkušební doby, přestože byl dán důvod pro pokračování v trestním stíhání, z důvodu pasivity na straně státního zástupce je zmařeno spravedlivé potrestání pachatele. Pokud tedy státní zástupce ví o skutečnostech, které odůvodňují rozhodnutí o tom, že se obviněný neosvědčil a že se v trestním stíhání pokračuje, je povinen tak učinit před tím, než nastane tzv. fikce osvědčení podle § 308 odst. 2 tr. řádu (ve znění účinném do 31. 12. 2021), jinak nepostupuje svědomitě, odpovědně a bez zbytečných průtahů (§ 24 odst. 1 zákona o státním zastupitelství) (srov. bod 12 rozhodnutí ve věci *Martiny Elfmarkové* obdobně k uplynutí promlčecí lhůty). Kárně obviněná se tak dopustila průtahů i v této věci, jestliže nerozhodla o tom, že se obviněný neosvědčil a že se v trestním stíhání pokračuje, a to do 25. 10. 2021, než nastala fikce osvědčení obviněného.

[24] Ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZT 231/2018 stanovil kárně obviněné lhůtu bod 1) opatření obvodního státního zástupce ze dne 5. 12. 2019, podle kterého „*návrhy policejního orgánu učiněné po skončení vyšetřování podle § 166 odst. 3 tr. řádu doručené k Obvodnímu státnímu zastupitelství pro Prahu 1 vyřídí státní zástupce nejpozději do 30 kalendářních dnů ode dne jejich doručení*“. Kárně obviněná po předložení spisů policejním orgánem usnesením

rozhodla o tom, že se obviněný neosvědčil a že se v trestním stíhání pokračuje. Následně byla povinna učinit úkon ve lhůtě 30 kalendářních dnů poté, co jí bylo společně se spisy předloženo dne 20. 7. 2021 usnesení státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze o zamítnutí stížnosti proti usnesení kárně obviněné. Kárně obviněná však v období od 20. 7. 2021 do 10. 2. 2022 ve věci neučinila žádný úkon. Tím se dopustila nezákonné nečinnosti v délce přibližně 5,5 měsíce.

[25] Ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZT 15/2017 pak kárně obviněná překročila zákonnou lhůtu 2 měsíců k vyřízení podnětu stanovenou v § 16a odst. 6 zákona o státním zastupitelství. Podnět nevyřídila po dobu přibližně 4,5 měsíce. Dopustila se tedy nezákonné nečinnosti v délce přibližně 2,5 měsíce.

[26] Soud dle přiměřeného použití § 314r odst. 2 tr. řádu dohodu neschválí též v případě, že jsou druh a výše navrženého kárného opatření zjevně nepřiměřené závažnosti kárného provinění. Důvodem pro neschválení dohody o vině a kárném opatření podle § 314r odst. 2 trestního řádu, pokud jde o sjednané kárné opatření, je pouze situace, pokud je kárné opatření zcela zjevně nepřiměřené závažnosti spáchaného kárného provinění (k tomu viz též rozhodnutí ve věci *Tomáše Sani*, nebo rozhodnutí ze dne 1. 6. 2020, čj. 11 Kss 2/2020-88, *Petr Novák*). Druh kárného opatření ani jeho výměru neshledal Nejvyšší správní soud jako zcela zjevně nepřiměřenou vzhledem ke všem okolnostem věci. Při srovnání s kárnými opatřeními ukládanými v minulosti nejde o kárné opatření nepřiměřeně přísné ani mírné, nijak tedy nevybočuje z předchozí praxe kárného soudu.

[27] Kárně obviněná byla ohledně jednotlivých úkonů nečinná v souhrnu přibližně 38,5 měsíce nad judikaturou dovozené lhůty uvedené v bodě [21] tohoto rozhodnutí. Zároveň ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZT 279/2019 se dopustila závažné nečinnosti tím, že nerozhodla před tím, než nastala tzv. fikce osvědčení, o tom, že se obviněný neosvědčil a že se v trestním stíhání pokračuje, přestože věděla o skutečnostech tomu nasvědčujících. V důsledku její pasivity tak nastala fikce, že se obviněný osvědčil, přestože byl dán důvod pro pokračování v trestním stíhání.

[28] Pro srovnání s kárnými opatřeními ukládanými v minulosti lze jako příklad uvést rozhodnutí ve věci *Martina Pavelky I* a rozhodnutí ze dne 6. 2. 2019, čj. 12 Ksz 8/2018-146, *Radek Kytmar*, která jsou po skutkové stránce nejvíce podobné nyní projednávané věci. Ve věci *Radka Kytmar* byla kárně obviněnému za průtahy v souhrnu přibližně 61 měsíců uložena důtka. Ve věci *Martina Pavelky I* bylo kárně obviněnému za průtahy v souhrnu přibližně 31,5 měsíců uloženo snížení platu o 10 % na 6 měsíců. Nyní se jedná o průtahy v délce téměř o polovinu kratší než ve věci *Radka Kytmar* a v délce podobné jako ve věci *Martina Pavelky I*. Kárně obviněná se však navíc dopustila ve věci vedené pod sp. zn. 1 ZT 279/2019 jedné závažnější nečinnosti, protože ta neměla za následek jen prodloužení řízení, ale jeho zmaření. Při posuzování přiměřenosti kárného opatření zohlednil kárný senát NSS i dosavadní kárnou bezúhonnost kárně obviněné, nicméně jí byla na druhou stranu v minulosti udělena jednou výtka týkající se většího množství různých pochybení. Kárný návrhovač se také snažil průtahy řešit různými manažerskými opatřeními a kárně obviněnou na průtahy opakovaně upozorňoval. Nebylo by proto namístě uložit jako kárné opatření v nyní projednávané věci pouze výtku. Kárně obviněná však také projevila sebereflexi a lítost nad svými pochybeními. Snaží se přijmout opatření, aby se takováto pochybení již neopakovala. Je také zřejmé, že se nejednalo o záměrnou liknavost a neodborný postup, ale o nevhodnou organizaci práce s dílčími pochybeními. Je státní

zástupkyní s dlouholetou bezproblémovou praxí a i kárný navrhovatel při ústním jednání uvedl, že zatížení na OSZ je v porovnání s jiným státními zastupitelství nadprůměrné. S ohledem na všechny tyto okolnosti nepovažoval kárný senát sjednané kárné opatření zcela zjevně nepřiměřené závažnosti spáchaného kárného provinění.

[29] Druh a výše sjednaného kárného opatření proto nebránily kárnému senátu dohodou schválit.

[30] Soud proto shledal, že jsou splněny podmínky pro schválení dohody o vině a kárném opatření vymezené v § 314r tr. řádu, a proto ji výrokem I. schválil.

[31] Výrokem II. v souladu s § 314r odst. 4 tr. řádu ve spojení s § 25 zákona o kárném řízení rozhodl o vině kárně obviněné a o kárném opatření v souladu s uzavřenou dohodou o vině a kárném opatření.

III. Závěr

[32] Kárné opatření snížení platu se vůči kárně obviněné uplatní od prvního dne měsíce následujícího po dni právní moci rozhodnutí (§ 30 odst. 4 zákona o státním zastupitelství).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 21. prosince 2022

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců